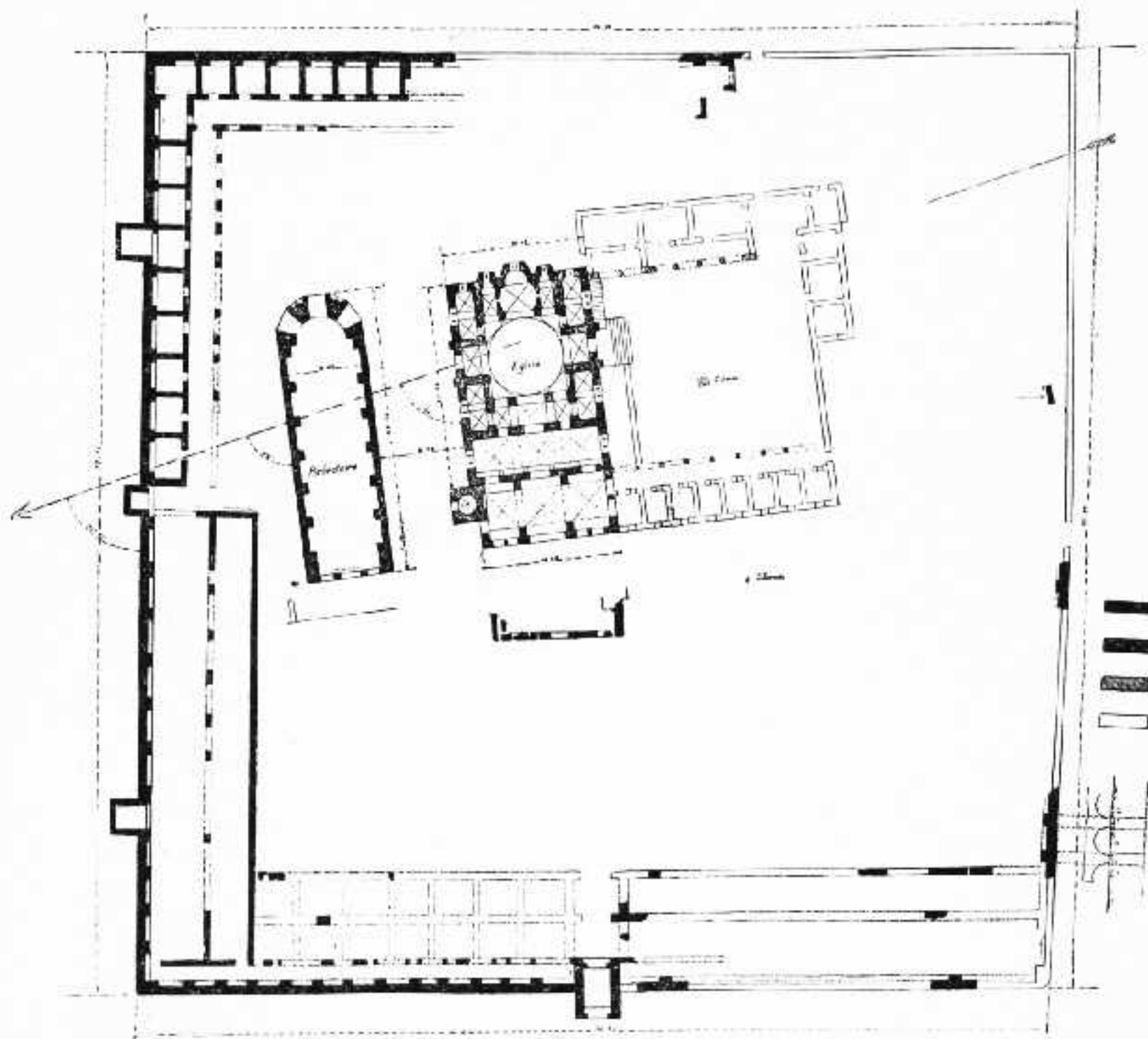

Ὁ ναός τοῦ Κορυθαλλοῦ ἐπυροπολήθη ἀναμφισβότως μετὰ τὸ ἱερὸν τῆς Ἐλευσίνας ὑπὸ τῶν Γότθων τοῦ Ἀλαρίχου, ἢ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν ἱερέων καὶ μοναχῶν, οἵτινες ἠκολούθουν αὐτοῖς ὅτε ἐπῆλθον κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐν ἔτει 395.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν βαρβάρων καὶ πρὸ τοῦ 401 ὁ Ἀρκάδιος

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΑΦΝΙΟΥ

ἐπηνώρθωσε τὴν Ἱερὰν ὁδόν. Ἐν διατάγματι αὐτοῦ, ἀπευθινομένη ἐν ἔτει 397 πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ἀνατολῆς Ἀστέριον, ὁρίζει ὅπως χρησιμοποιῆται εἰς δημοσίας οἰκοδομὰς τὸ ὑλικὸν τῶν ἠρειπωμένων ναῶν. Ἐκατέρωθεν τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ εὐρίσκειτο τοσαύτη ποσότης ὑλικοῦ, ὥστε καθίστατο εὐκόλος ἡ δι' αὐτοῦ ἀνίδρυσις μεγάλου οἰκοδομήματος. Μονὴ ἰσχυρῶς ὠχυρωμένη, ὡς ἦτο σῶνηθεσ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἡδύ-